

Jornades de Ensenanza
Dias 27 y 28 de abril del 1985

Jornades de Ensenanza
Dias 27 y 28 de abril del 1985

Jornades de Ensenanza
Dias 27 y 28 de abril del 1985

Jornades de Ensenanza
Dias 27 y 28 de abril del 1985

Jornades de Ensenanza

Jornades de Ensenanza
Dias 27 y 28 de abril del 1985

Jornades d'Ensenyament

Dies 27 i 28 d'abril del 1985

Jornades d'Ensenyament

Dies 27 i 28 d'abril del 1985

Jornades d'Ensenyament

Dies 27 i 28 d'abril del 1985

Jornades d'Ensenyament

Dies 27 i 28 d'abril del 1985

Jornades d'Ensenyament

Dies 27 i 28 d'abril del 1985

La importància ideològica i l'enorme projecció política que té l'Ensenyament ha dut al PCC a realitzar unes Jornades, amb l'objectiu d'iniciar el debat col·lectiu i aportar elements d'avanç al treball que ja estem fent.

El 27 i 28 d'abril 1985 el PCC va celebrar unes Jornades d'Ensenyament simultàniament en varies comarques: Baix Llobregat i Garraf / Vallès Occidental i Oriental. El programa de treball va girar a l'entorn de quatre temes:

1. Definició d'Escola Pública.
2. Sistema educatiu actual. La LODE.
3. Política educativa a través dels Pressupostos Generals de l'Estat.
4. Paper dels comunistes en les Associacions de Pares.

Cal valorar com molt positives les aportacions del Baix Llobregat i el Garraf; i bastant positives les dels dos Vallès, sobre tot les aportacions respecte a les Associacions de Pares.

Hem tingut buits importants, que cal superar en un futur immediat:

— Fer Jornades descentralitzades és molt rentable, perquè augmenta la participació. Però això obliga a estendre les Jornades a totes les comarques, compromís que recollim per a un futur immediat.

— Al llarg de les Jornades han sorgit un seguit de temes sobre els quals el partit ha d'aprofundir la seva política. Temes com: Normalització lingüística als centres públics de Catalunya, competències educatives de la Generalitat i dels Ayuntaments; Escoles Bressol, etc.

Està clar, doncs, que les conclusions d'aquestes Jornades seran modestes. Però cal valorar-les —discutint-les i difonent-les— perquè són un primer pas d'homogeneització que ens permetrà aprofundir en la nostra política popular per l'Ensenyament públic i la seva qualitat i en la defensa sindical i política dels drets dels treballadors.

• • •

L'actual sistema d'ensenyament escolaritza la població infantil i juvenil de la classe obrera i capes populars, impeding, però que arribin a la comprensió dels greus problemes que pateixen, i negant-els'hi, per tant, la possibilitat de lluitar contra ells per a superar-los. Els estimula també a creure que fracassen escolarment per manca de capacitat i de qualitats.

Nega la importància educativa de l'etapa de 0 a 4 anys, relegant-la en les lleis al paper de "guarderies" d'infants, i obliga els pares a recórrer a la xarxa privada, ja que no existeixen escoles bressol públiques.

Nega als disminuïts el dret —en la pràctica— d'integrar-se a centres escolars públics, ja que les barreres arquitectòniques, la manca de mitjans, la manca de plantilla especialitzada en els centres públics obliguen els pares a recórrer a la xarxa privada.

Divideix, des d'una edat molt tendre els alumnes, segons llur resultat escolar i el medi socio-econòmic en el que es desenvolupen:

a) Força alguns, a partir de fracassos escolars acumulats i la manca d'estímuls ambientals, a abandonar l'EGB abans d'hora (1). Manté a d'altres, amb 15 o 16 anys, "aparcats" en l'EGB, sense estímuls d'aprenentatge ni perspectives professionals.

b) Orienta la majoria cap a una FP amb 42 alumnes/classe i graus molt diversos de coneixements; amb centres públics escassos i poques possibilitats de tria d'especialitats. Molts abandonen sense títol ni aprenentatge, abans d'hora (2). Els que acaben FP1 són utilitzats —si troben feina— com ma d'obra barata per a treballs de peonatge.

c) Una altra part d'alumnes, a partir del graduat escolar s'orienta cap el BUP, on 42 alumnes/classe, l'ensenyament teòric, sense arrelament en la realitat i l'acumulació de matèries (feta amb vistes a la universitat) forcen a molts a abandonar a mitjà. Finalment, qui acaba

La importància ideològica i la enorme projecció política que la ensenyanza tiene ha lleva- co al PCC a realitzar unas Jornadas, con el objetivo de iniciar un debate colectivo y aportar elementos de avance al trabajo que ya estamos haciendo.

El 27 y 28 de abril de 1.985 el partido celebró unas Jornadas de ensenyanza simultáneamente en varias comarcas: Baix Llobregat y Garraf; Vallès Occidental y Oriental. El programa de trabajo se desarrolló en torno a cuatro temas:

1. Definición de Enseñanza Pública.
 2. Sistema educativo actual. La LODE.
 3. Política educativa a través de los presupuestos generales del Estado.
 4. Papel de los comunistas en las Asociaciones de Padres.
- Hay que valorar como muy positivas las aportaciones del Baix Llobregat y el Garraf; y bastante positivas las de los dos Vallès, sobre todo las aportaciones respecto a las Asociaciones de Padres.

Hemos tenido vacíos importantes, que hay que superar en un futuro inmediato: — Celebrar Jornadas descentralizadas es muy rentable, porque aumenta la participación. Pero eso obliga a extender dichas jornadas a todas las comarcas, compromiso que recogemos para un futuro inmediato.

— A lo largo de las Jornadas, han surgido una serie de temas sobre los cuales el Partido debe profundizar su política. Temas como: normalización lingüística en los centros públicos de Catalunya, competencias educativas de la Generalitat y de los ayuntamientos, Escoles-Bressol, etc.

Está claro pues, que las conclusiones de estas Jornadas serán modestas. Pero hay que valorarlas —discutiéndolas y difundiéndolas— porque son un primer paso de homogeneización que nos permitirá profundizar en nuestra política de Enseñanza e incidir de forma más efectiva y correcta en la lucha popular por la Enseñanza Pública y su calidad y en la defensa sindical y política de los derechos de los trabajadores.

El actual sistema de enseñanza escolariza a la población infantil y juvenil de la clase obrera y capas populares, impidiendo sin embargo, que lleguen a la comprensión de los graves problemas que padecen, y negándoles, por lo tanto, la posibilidad de luchar contra ellos y superarlos. Les estimula a creer que fracasan escolarmente por falta de capacidad y de cualidades. Niega la importancia educativa de la etapa de 0 a 4 años, relegándola en las leyes al papel de "guarderías" infantiles, y obliga a los padres a recurrir a la red privada, ya que no existen Escuelas-Bressols Públicas.

Niega a los disminuidos el derecho a integrarse —en la práctica— en centros escolares públicos, ya que las barreras arquitectónicas, la falta de medios, la falta de plantilla especializada y la escasa creación de aulas especiales en los centros públicos obliga a los padres a recurrir a la red privada.

El Divide, a partir de muy tierna edad a los alumnos, según su resultado escolar y el medio socio-económico en el que se desarrolla:

- a) Obliga a muchos, a base de fracasos escolares acumulados y falta de estímulos ambientales, a abandonar la EGB antes de tiempo (1). Mantiene a otros, con 15 o 16 años, "aparcados" en la EGB, sin estímulos de aprendizaje ni perspectivas profesionales.
- b) Orienta a la mayoría hacia una FP con 42 alumnos/clase y grados muy diversos de conocimientos; con centros públicos escasos y pocas posibilidades de elección de especialidad. Muchos abandonan, sin haber logrado título ni aprendizaje, antes de hora (2). Los que acaban FP1 son, utilizados, —si encuentran trabajo— como mano de obra barata para trabajos de peonaje.